

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. septembra 2008, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **Ing. Š. A.**, pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2. Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. novembra 2007, sp. zn. 2 To 69/2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. Š. A. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 28. novembra 2006, sp. zn. 3 T 49/06, bol obvinený Ing. Š. A. uznaný vinným zo spáchania trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na základe § 197a ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006,

dňa 23. decembra 2003 v čase okolo 18.00 hod. napadol poškodenú MUDr. Z. A. v Bratislave, na A. ulici č. X., tým spôsobom, že ju škrtil a vyhrážal sa jej, že ju zabije, čím vzbudil u nej dôvodnú obavu, že čin vykoná.

Na základe § 197a ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave preskúmal a podľa § 319 Tr. por. následne zamietol. Krajský súd ďalej podľa

§ 322 ods. 3 Tr. por. doplnil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T 49/06 zo dňa 28. novembra 2006 v tom zmysle, že poškodenú MUDr. Z. A. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Obvinený Ing. Š. A. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a tiež, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Konkrétne uviedol, že napáda nesprávne právne posúdenie skutku, tak ako ho ustálil Okresný súd Bratislava II, pričom vyjadril názor, že spáchanie skutku sa nepreukázalo a poškodená nafingovala svoje napadnutie, aby obvineného dostala von z bytu. Ďalej obvinený uviedol, že jeho právo na obhajobu bolo porušené nedostatočným odôvodnením rozsudku okresného súdu a teda nedodržaním ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. V ďalšom namietal spôsob akým sa okresný súd vysporiadal s výpoveďami E. A. a M. A., ktorých výpovede mali byť ovplyvnené poškodenou, v snahe čo najhoršie vykresliť obvineného Ing. Š. A.. Obvinený preto z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. novembra 2007, sp. zn. 2To 69/07, zrušil a vec mu opätovne vrátil na nové prejednanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané obvineným, teda oprávnenou osobou a tiež prostredníctvom obhajcu, čím boli splnené aj zákonné podmienky jeho podania, teda oprávnenou osobou, podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané, a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že ide o dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c, i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Ing. Š. A. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu len potrebné vyšetrenie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatníím tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací sú je preto viazaný zisteným skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil okresný súd s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací sú je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený Ing. Š. A. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Nie je možné sa stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom sa nemožno stotožniť. Počas celého súdneho konania bol obvinený zastúpený advokátom, ktorý sa mohol tak ako obvinený vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam ktoré sa mu kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených mu Ústavou Slovenskej republiky a Trestným poriadkom.

Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danom prípade nebolo porušené ani ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por., nakoľko odôvodnenie rozsudku má byť ex lege stručné a v ktorom súd v uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto posúdil odôvodnenie prvostupňového rozsudku ako vecne správne a dostačujúce.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. c/ Tr. por. nie je daný, a preto najvyšší súd dovolanie obvineného Ing. Š. A. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 10. septembra 2008

JUDr. Pavol T o m a n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová